

ते शोकाचा विषय का नाहित ते सांगताहेत-----

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः ।

न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् ॥ १२ ॥

असे पहा की, मी पूर्वी कधी नव्हतो असे तर नाहीच, तसेच तू आणि हे राजे देखिल पूर्वी कधी नव्हते असे नाही,

अथवा आपण सर्व यापुढे होणार नाही असेहि नाही. ॥ १२ ॥

न त्वेवेति । यथाहं परमेश्वरो जातु कदाचिल्लीलाविग्रस्याविभावि तिरोभावेपि नासमिति नैव, अपितु आसमेव अनादित्वात् । न च त्वं नासीः नाभूः, अपि त्वासीरेव । इमे च जनाधिपाः नृपाः नासन्निति न, अपितु आसन्नेव मदंशत्वात्, तथातः परं इत उपर्यपि न भविष्यामो न स्थास्याम इति च नैव, अपितु स्थास्यामः । एवं

जन्ममरणशून्यत्वादशोच्यत्वमित्यर्थः ॥ १२ ॥

मी परमेश्वर असल्याने, माझी लीला मूर्ति वेळोवेळी प्रकट आणि लोप पावत राहिल्याने, मी कोणत्याही काळी असत नाही, असी गोष्ट नाही, परंतु अनादि असल्याने, मी सदासर्वदा अस्तित्वात असतोच. अथवा तू नव्हतास असेहि नाही, तर अवश्य होतासच. तसेच हे राजे लोक देखिल पूर्वी नव्हते असे नाही, तर ते देखिल होतेच, कारण हे सर्व माझाच अंश आहेत. अशा प्रकारे आपण सर्व यापुढे होणार नाही असेहि नाही, परंतु अवश्य राहुच. भाव असा की, अशा प्रकारे जन्ममरणरहित असल्याने हे सर्वच अशोचनीय, अर्थात् यांच्याविषयी शोक करणे उचित नाही. ॥ १२ ॥

नन्वीश्वरस्य तव जन्मादिशून्यत्वं सत्यमेव जीवानां तु जन्ममरणे प्रसिद्धे तत्राह-----

तुझे ईश्वराचे जन्मादिरहित असणे तर सत्यच आहे, परंतु जीवंचे जन्ममरण तर प्रसिद्ध आहे, अशा शंकेचे निरसन

करताहेत.-----

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा

तथा देहान्तरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति ॥ १३ ॥

देहधारिस ज्याप्रमाणे त्याच्या देहाच्या बालपण, तरुणपण, म्हातारपण, आदि अवस्था प्राप्त होत असतात, त्याप्रमाणेच मृत्युनंतर अन्य देह प्राप्त होत असतो, हे जाणून ज्ञानी लोक या विषयी भुलून जात नाहीत. ॥ १३ ॥
देहिन इति । देहिनो देहाभिमानिनो जीवस्य यथास्मिन् स्थूलदेहे कौमाराद्यावस्था देहनिबन्धना एव न तू स्वतः, पूर्वावस्थानाशेऽवस्थान्तरोत्पत्तावपि स एवाहमिति प्रत्यभिज्ञानात् तथैवैतद्देहनाशे देहान्तरप्राप्तिरपि लिङ्गदेहनिबन्धना ।

न तु तावताऽऽत्मनो नाशः, जातमात्रस्य पूर्वसंस्कारेण स्तन्यपानादौ प्रवृत्तिदर्शनात् । अतो धीरो धीमास्तत्र

तयोर्देहनाशोत्पत्त्योर्न मुह्यति आत्मैव मृतो जातश्चेति न मन्यते ॥ १३ ॥